

CAMPINGVÄNNER

Först kände Edison att han inte hörde hemma där.

Haley Yancey

(Baserad på en sann berättelse)

Edison sparkade på marken. Alla de andra pojkarna pratade och satte upp tält. Men han kände ingen.

Edisons familj hade slutat gå i kyrkan en kort tid efter att de hade flyttat till Spanien. Men sedan kom pojkarna från församlingen förbi och bad honom följa med på campingturen. Camping lät roligt, men nu var Edison inte säker på att han ville vara här trots allt. Han kände inte att han hörde hemma här.

Två pojkar, Diego och Juan, kom fram till Edison. "Vill du sova i vårt tält?" frågade Diego.

Edison andades ut och log. "Visst."

"Coolt!" sa Juan. "Och sedan kan vi gå och bada."

Pojkarna satte upp tältet och sprang till floden. Vattnet var kallt, men nu hade Edison så roligt att han knappt lade märke till det. Efter lunchen gav sig pojkarna och ledarna iväg på en fotvandring. De kom tillbaka precis när solen började gå ner, så de hjälpte till att göra en lägereld.

"Hur är din familj?" frågade Juan.

Edison lade ner en hög med kvistar vid elden. "Mina föräldrar är ganska coola. Och min syster är min bästa vän. Vi flyttade hit från Ecuador."

Diego och Juan såg på varandra med stora leenden.

"Vi kommer också från Ecuador!" sa Juan.

Diego drog ner dragkedjan på jackan för att visa sin t-shirt. Den hade symbolen för Ecuadors fotbollslag på sig!

"Wow!" sa Edison. "Så vad saknar ni mest med Ecuador?"

Diego och Juan skrattade. "Maten!" ropade båda.

Pojkarna fortsatte prata om vad de saknade i Ecuador och vad de tyckte om med att bo i Spanien. Edison gillade hur lätt det var att prata med Diego och Juan.

Sedan ställde sig en av ledarna, broder Cisneros, upp. "Hallå, allihop! Vi vill avsluta kvällen med ett vittnesbördsmöte."

En efter en ställde sig pojkar och ledare upp och bar sina vittnesbörd. Deras ord fick Edisons hjärta att kännas som om det var insvept i en varm filt.

Diego ställde sig upp. "Jag vet att kyrkan är sann. Jag vet att Gud är min Fader och att Jesus Kristus är min Frälsare."

Den varma känslan blev starkare. *Jag vill också veta det*, tänkte Edison.

När Edison kom hem från utflykten hade Diegos ord fastnat i hans sinne. Han önskade att han kunde gå i kyrkan och lära sig om Jesus med Diego och Juan.

Den kvällen under middagen frågade papá: "Hur var campingturen?"

"Den var jättebra!" sa Edison. "Vi badade och vandrade och gjorde upp en eld. Jag fick till och med två vänner som också är från Ecuador!"

"Vad bra! Vi måste bjuda hem dem", sa mamá.

Edison gjorde en paus. "Kan vi börja gå i kyrkan igen?"

Mamá och papá sa ingenting på en stund. Sedan harklade mamá sig. "Om du vill gå så är det okej", sa hon. "Men papá och jag tänker inte gå."

Edison sjönk ihop i stolen. Han ville inte gå till kyrkan själv. Han kanske borde stanna hemma med sin familj.

Sedan kom Edison ihåg den varma känslan från vittnesbördsområdet. Även om hans familj inte ville gå i kyrkan så ville Edison gå.

Dessutom skulle han inte vara ensam. Edison log medan han åt sin middag. Sedan tog han fram telefonen. Han hade ju några vänner han kunde gå i kyrkan med! ●

Det här hände i Spanien.